

[Oluf Pedersen.]

Jord og øget Import havde afskaffet Arbejdsløsheden, og denne Vej maa vi ogsaa betræde, om vi skal ud af Elendigheden. Jeg haaber, det skal være muligt at vinde Flertallet — ja, næsten alle — for i hvert Fald et Forsøg. Man har jo prøvet saa meget, hvorfor ikke for en Gangs Skyld prøve ogsaa det rigtige.

Der er her i Tinget ogsaa vist andre Veje til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden, nemlig fra de ærede Medlemmer Hr. Aksel Larsen og det ærede Medlem Hr. Frits Clausen, og disse Anvisninger vil jeg gerne sige et Par Ord om.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har altid vist os Vejen til det russiske Paradis. Man kan derovre se det utvivlsomme, at en Statsfordeling maaske nok i nogen Grad kan give lige Kaar, men i sin Helhed giver den Fattigdom. Det, der er det besynderlige ved det, er, at det samme ærede Medlem og hans Presse herhjemme slaar sig op til Frihedens Ridder. Efter det foreliggende Lovforslag vil man ikke længere give Folk frit Valg mellem Arbejde og Understøttelse; hvis Folk *kan* faa Arbejde og man *giver* dem Arbejde, kan de ikke længere faa Understøttelse. Dette slaar man op til, at det er en Tvangsforanstaltning! O hellige Enfold, hvis man kan bilde Folk den Slags Ting ind! Det ærede Medlems Parti foregiver altid, at de taler de fattiges Sag, at de taler for dem, der lider ilde; men i Praksis har vi fra den Side kun set det ene, at man saar Had imellem Klasserne, og det er ogsaa Klassehadet, der er deres politiske Formaal.

Nu skal jeg ikke afgøre, om Kommunismen er god i Rusland, jeg synes i det hele, at man skal lade andre Lande indrette sig, som de vil, blot vi maa ordne vore egne Forhold, som det passer os. Men een Ting er sikkert, at Kommunismen duer ikke i de mere fremskredne Lande, og det siger saamænd ogsaa selve det ærede Medlems Ideal, Hr. Karl Marx. Det fremgaar klart af en Udtalelse i Det kommunistiske Manifest, se den danske Udgave af 1918, S. 61. Det hedder her — jeg beder Formanden om Tilladelse til et kort Citat —:

„For de mere fremskredne Lande vil dog følgende i Almindelighed komme til Anvendelse“

— og jeg gaar altsaa ud fra, at Danmark hører med til de mere fremskredne Lande. Og saa hedder det som Punkt 1:

„Ekspropriation af Grundejendom og Jordrentens Anvendelse til Statsudgifternes Bestridelse.“

Samfundet skal have den natur- og samfundsskabte Værdi til Dækning af de fælles Udgifter, og heraf følger ganske naturligt ogsaa, at den enkelte saa skal have Lov til at beholde Ejendomsretten til sit eget. Dette er altsaa det første Punkt hos Karl Marx. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen og hans Parti tror, at de er Marxist, men de har ikke Begreb skabt om Grundskyld, i alt Fald er de Modstandere af den, det erkender de aabenlyst, de forstaar ikke, at den har nogen som helst Betydning.

Nu er det saadan, at Karl Marx har ogsaa sagt mange andre Ting, han har sagt saa meget, som var daarligt, og det er det, som det ærede Medlem kører frem med i Stedet for at holde sig til det, som han har sagt er det første, der skal gøres i de mere fremskredne Lande og altsaa ogsaa det, som man ganske naturligt skulde gøre her i Landet.

Det ærede Medlem og hans Parti er gode til at kritisere, de skælder ud paa Tvang, men er der noget Medlem her i Tinget, selv i det ærede Medlems eget Parti, som tror paa ham som en Frihedens Engel? Nej, det kommunistiske Parti er ganske utvivlsomt Frihedens værste Fjende, og deres Leflen for Friheden er det rene Hykleri og maa være uden for enhver Diskussion.

Det ærede Medlems Parti er dog ikke det eneste, der angriber den her foreslaaede Lovgivning som en Tvangslovgivning, det samme staar i et andet Partis Blad, „Fædrelandet“, og dette foranlediger mig til at sige et Par Ord om den hjemmestrikkede private Nationaløkonomi, som det ærede Medlem Hr. Frits Clausen forleden Dag docerede her i Tinget, det staar paa Sp. 71—72.

Det ærede Medlem Hr. Frits Clausen sagde, at det nytter ikke noget med Beskæftigelsesforslag, hvis ikke der fremstilles mere af Ost og Æg og Smør, og det ærede Medlem fortsatte senere med at sige, at naar de 50 000 faar øget Købekraft, maa andre faa formindsket Købekraft, ja, han siger, at hvis Regeringen ikke afhjælper dette, saa vil han til Foraaret paapege, at han havde vist, hvordan det vilde gaa. Med andre Ord, det ærede Medlem Hr. Frits Clausen og hans Parti tror, at naar den ene arbejder og tjener mere, saa gaar det ud over andre!

Selve Teorien er saa urimelig, at den ikke kan tages alvorlig, og det er vel sagtens ogsaa det ærede Medlem, som „Fædrelandet“ tænker paa, naar det kræver, at der skal ske en Hovedrengøring, og lægger Trykket paa Ordet Hoved. Det ligger nemlig lige modsat af, hvad det ærede Medlem mener —